

02.09.2024р.

Тема. Перемагає той, хто пам'ятає.

Вітаю всіх присутніх! Нехай цей навчальний рік стане для вас успішним, плідним і багатим на здобутки.

Новий 2024-2025 навчальний рік ми розпочинаємо в умовах російсько-української війни, яка триває з 2014 року.

29 серпня в Україні відзначається День пам'яті захисників України, які загинули в боротьбі за незалежність, суверенітет і територіальну цілісність України. Цей день встановлено Указом Президента України від 23 серпня 2019 року № 621 для увічнення героїзму військовослужбовців і добровольців, котрі віддали життя за Батьківщину. Збереження і гідне вшанування пам'яті полеглих захисників України є обов'язком держави і суспільства.

29 серпня – День пам'яті захисників України, які загинули в боротьбі за незалежність, суверенітет і територіальну цілісність України. З цією датою пов'язаний один із найтрагічніших епізодів російсько-української війни до повномасштабного вторгнення – вихід українських воїнів із оточення під Іловайськом. Російсько-українська війна розпочалася 20 лютого 2014 року, а бої за Іловайськ в серпні того ж року стали однією із кульмінаційних точок її початкової стадії, справивши серйозний вплив як на українське суспільство, так і на міжнародні відносини в Європі.

29 серпня 2014 року агресор наклав вогнем наших захисників у полях із соняшником під час “зеленого” коридору. Там полягли 366 українських воїнів, 429 – зазнали поранень, 158 – зникли безвісти, 300 – опинилися в полоні. Тому символом Дня пам'яті захисників України стала квітка соняха. Він – не просто нагадування про історичну мужність наших воїнів, але також символізує життя. Іловайськ – це не лише трагедія, а й сторінка української незламності, це чин і подвиг українських військових. Пам'ятаймо, що попри втрати та обман ворога наші воїни не здалися, а продовжили прорив із пастки та боротьбу. Цей день також допомагає нам пам'ятати про підступність та

віроломність російського агресора, про те, що будь-які переговори із терористами та вбивцями є смертельно небезпечною справою, і що довіряти їм не можна. У цей день ми згадуємо тих, хто загинув в Іловайській трагедії, а також десятки тисяч полеглих від 2014 року в сучасній російсько-українській війні захисників і захисниць України. Вони стоять в одному ряду з усіма поколіннями борців за волю і державну самостійність – від воїнів Русі-України, лицарів Костянтина Острозького, козаків Петра Сагайдачного, Богдана Хмельницького та Івана Мазепи до бійців Армії Української Народної Республіки та Галицької армії Західно-Української Народної Республіки, Антигітлерівської коаліції часів Другої світової війни, Української Повстанської Армії. Це воїнство мужньо здобувало героїчні перемоги і ризикувало життям за українську свободу.

Україна вже 10 років переживає найбільше випробування в новітній історії – веде збройну боротьбу за незалежність і територіальну цілісність проти російського агресора. У нинішній війні ми платимо надзвичайно велику ціну. Безперечно, це не єдиний день у році, коли згадуються полегли та віддається їм шана. Але це особливий день, нагода для всього суспільства зосередитися на вдячності та пошануванні, зробити все можливе, аби пам'ять про героїв була збережена та зміцнена на багато поколінь вперед. Тому що перемоги здобуває лише той, хто пам'ятає – *vincit qui meminit*. Поки триває війна, ми не можемо знати точну кількість загиблих, назвати всіх поіменно або розповісти всі героїчні або трагічні історії. Проте впевнені, що українське суспільство докладе максимум зусиль, щоб загиблі герої залишилися в нашій пам'яті не абстрактним образом або цифрою, а отримали належну шану. Аби наша пам'ять про них була живою і дієвою.

Поки триває воєнний стан і постійні загрози, ми не можемо зібратися 29 серпня на велелюдних мітингах на площах своїх населених пунктів, але можемо поодиночі прийти до поховання героїв, щоб віддати їм шану. Ми можемо підтримати їхні родини не лише увагою, добрим словом і турботою, а й конкретними справами. Можемо розповісти – публічно чи у вузькому колі –

про тих, кого знали особисто. Ми переконані, що після перемоги віднайдемо та плекатимемо й інші традиції пам'яті про загиблих воїнів. Ми вже називаємо і продовжимо називати на їхню честь вулиці, висаджуємо меморіальні сквери, засновуємо іменні стипендії, проводимо різні спортивні, патріотичні та культурно-мистецькі заходи. У нас уже є місця пам'яті та меморіальні об'єкти у публічному просторі. Також створюються сектори військових поховань, нові військові меморіали і Національне військове меморіальне кладовище, де з почесними ховатимуть загиблих (померлих) захисників і захисниць. Після перемоги в країні повинні постати особливі місця, з сучасною архітектурою і людськими меморіальними практиками, як свідчення, що ми шануємо, цінуємо і дякуємо. Пам'ятаємо і будемо пам'ятати.

ХВИЛИНА МОВЧАННЯ

Пропоную перегляд і обговорення відео за посиланням:

<https://www.youtube.com/watch?v=f8p1aBXid0o>